

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

**МЕЛІТОПОЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ БОГДАНА ХМЕЛЬНИЦЬКОГО**

Матеріали наукового форуму

**ЕКОНОМІКА УКРАЇНИ – СУЧАСНИЙ СТАН
ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ**

Мелітополь - 2015

За редакцією:
к.е.н., доц. Петренко В.А.

Економіка України – сучасний стан та перспективи розвитку: матеріали наукового форуму/ за ред. В.А. Петренко. – Мелітополь: Вид-во "МДПУ", 2015. – 142 с.

У збірнику представлено матеріали наукового форуму " Економіка України – сучасний стан та перспективи розвитку", який був проведений в рамках розробки наукової теми кафедри економіки Мелітопольського державного педагогічного університету імені Богдана Хмельницького "Соціалізація економічного розвитку".

Збірник буде корисний всім, хто цікавиться питаннями розвитку галузей економіки, менеджментом, соціальною політикою держави, роллю освіти в трансформаційному суспільстві.

Науковий форум: " ЕКОНОМІКА УКРАЇНИ – СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ" відбувся 5 листопада 2014 р.

Організаційний комітет:

Молодиченко В.В. – голова форуму, доктор філософських наук, професор, ректор університету

Прийма С.М. – кандидат педагогічних наук, доцент, проректор з наукової роботи

Бельчев П.В. – кандидат педагогічних наук, доцент, декан факультету інформатики, математики та економіки

Глебова Н.І. – кандидат соціологічних наук, доцент, заступник декану факультету інформатики, математики та економіки з наукової роботи

Петренко В.А. – кандидат економічних наук, доцент, завідувач кафедрою економіки

Координатор форуму:

Данилова О. А. – кандидат економічних наук, старший викладач кафедри економіки

Відповідальний секретар:

Прокоф'єва Н.О. – старший лаборант кафедри економіки

Сугакова О.Є., Тебенко В.М. ЕФЕКТИВНІСТЬ ТА РЕЗУЛЬТАТИВНІСТЬ ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ	120
Тома В.М., Глинська Л.Ф. РОЛЬ КУЛЬТУРНО-ПРОСВІТНИЦЬКОЇ РОБОТИ В ПРОЦЕСІ РЕСОЦІАЛІЗАЦІЇ НЕПОВНОЛІТНІХ	123
Я.О. Фесенко, Д.В. Грибова РОЛЬ ОСВІТИ В УКРАЇНСЬКОМУ СУСПІЛЬСТВІ	126
Харченко Д. МАКРОЕКОНОМІЧНА НЕСТАБІЛЬНІСТЬ В ПОКАЗНИКАХ	128
Чеховська Т. К., Лисак О. І. ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ЦІНОУТВОРЕННЯ В ГАЛУЗІ ЦУКРОБУРЯКОВОГО ВИРОБНИЦТВА	130
Швігл Є. СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКІ ПІДПРИЄМСТВА В УКРАЇНІ: РЕАЛІЇ І ПЕРСПЕКТИВИ	133
Якущенко К. СТРАТЕГІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСУВАННЯМ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА	136

Література

1. Бандурка А.М. Правовое положение осужденных к лишению свободы: пособие /А.М. Бандурка, В.П. Севастьянов – Харьков: Основа; Университет внутренних дел, 1997. – 242 с.
2. Гишинский Я. И. Девіантологія. - 2-е изд. испр. і доп. - СПб.: Видавництво Р. Асланова "Юридичний центр Пресс", 2007. - 528 с.
3. Демічева А.В. Проблеми девіантної поведінки молоді в умовах трансформації сучасного українського суспільства / А.В. Демічева // - Харків, 2007, 134 с.
4. Закон України "Про державну кримінально-виконавчу службу в Україні" // Інновації в роботі з ресоціалізації неповнолітніх, засуджених до покарань, не пов'язаних з позбавленням волі: Методичні матеріали / за заг. ред. В. П. Лютого. – К.: СССМ, 2005. – С. 85 – 102
5. Кондратьев Я.Ю. Загальна характеристика психологічного забезпечення оперативно-службової діяльності органів внутрішніх справ: Лекція / Я.Ю Кондратьев. - К.: МВС України. НАВСУ, 2002, 24 с.

УДК 37.011.33(477)

Я.О. Фесенко,
студентка 1 курсу напряму підготовки "менеджмент"
Д.В. Грибова, ст. викладач кафедри економіки
Мелітопольський державний педагогічний університет
імені Богдана Хмельницького

РОЛЬ ОСВІТИ В УКРАЇНСЬКОМУ СУСПІЛЬСТВІ

Постановка проблеми. Беззаперечними ознаками розвитку людства є глобалізаційні та інтеграційні тенденції, які охопили всі без винятку сфери життя. У зв'язку з цим, характеристикою ХХІ ст. є пошук універсальної моделі розвитку суспільства, що гармонійно поєднуватиме знання та високоефективні технології, новачії та глобальні тенденції. Освіта сьогодні є головною моральною підвалиною суспільства, вона має бути спрямована в майбутнє.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. “Освіта належить до таких інституцій від якості й рівня розвитку яких, безпосередньо, залежить прогрес суспільства загалом і зокрема людської особистості “- підкреслюють в своїх працях Л. Губерський, М. Михальченко, В. Андрущенко. Заслуговують на окрему увагу в контексті даної проблематики роботи таких вітчизняних учених, як В.І.Луговий, В.М.Бєбик, В.Г.Кремень, В.П.Щетин, І.С.Каленюк, Б.С.Рябушкин, Л.М.Панченко, В.І.Пожуєв, В.О.Огнев'юк, Л.П.Гриневич та ін. Пропозиції щодо модернізації освітньої політики України співзвучні з науковими розвідками таких відомих у державі і за її межами вченими, як І.Бєх, Н.Бібік, І.Зязюн, В.Кононенко, С.Максименко, Н.Ничкало, І.Прокопенко, М.Євтух, М.Ярмаченко.

Метою статті є розгляд питань формування освітньої політики, що суттєво впливає практично на всі сфери суспільного життя, на формування ставлення населення до кардинальних суспільних трансформацій.

Виклад основного матеріалу. У сучасному світі освіта – складне й багатоманітне суспільне явище, сфера передавання, засвоєння й перероблення знань і соціального досвіду. Освіта - один із найдавніших соціальних інститутів, що викликаний потребами суспільства відтворювати і передавати знання, уміння, навички, готувати нові покоління для життя, готувати суб'єктів соціальної дії для вирішення економічних, соціальних, культурних проблем, що стоять перед людством. Важливість питань освіти постійно підкреслюється міжнародною спільною. ООН та ЮНЕСКО наголошують на визначальній ролі освіти в розвитку держави суспільства та, найважливіше, кожної людини.

Увага з боку міжнародних організацій до проблем становлення та розвитку освітніх систем має вагоме значення. Щороку ЮНЕСКО констатує зменшення неписьменного населення на планеті, збільшення кількості охоплених навчанням, підвищення рівня якості освіти як визначальних факторів розвитку суспільства, а також чинників, що дають можливість людині брати участь в житті суспільства.

Відомий лауреат Нобелівської премії миру Нельсон Мандела наголошував, що «...освіта є наймогутнішою зброєю, яку ми можемо використати ля зміни світу».

В даний час існує багато думок щодо ролі державної освітньої політики, однак усі вітчизняні дослідники схиляються до того, що саме виважена державна освітня політика та реальне втілення принципу пріоритетного розвитку освітньої галузі спроможні вивести освітню систему України з кризи. Сучасна сфера освіти перебуває під впливом соціальних та економічних чинників, тому освітня політика не повинна відокремлюватися від національного, економічного і соціального розвитку держави. Освіта має плануватися і впроваджуватися в рамках цих змін.

Освіта в усьому світі нині є одним із ключових завдань стратегічного планування. С. Здіорук, характеризуючи гуманітарну політику України та розуміючи виключну роль освіти, підкреслює, що освіта є одним із чільних чинників, яка реально визначають майбутнє нації. Тому в Україні акцент на пріоритетність освітніх питань в державній політиці постійно визначається всіма гілками влади.

Мета державної політики України щодо розвитку освіти, визначеної урядом, полягає у створення умов для розвитку особистості й творчої самореалізації кожного громадянина, виховання покоління людей, здатних ефективно працювати і навчатися протягом життя, оберігати і примножувати цінності національної культури та громадянського суспільства. Сьогодні освітня політика України спрямована на світовий ринок і формується з урахуванням інтеграційних процесів, зокрема, виступає одним із напрямів руху України до Європи, наближуючи освітню систему України до європейських освітніх систем.

Сучасна система освіти в Україні характеризується впровадженням державно-громадської моделі управління з метою посилення рівня відповідальності як з боку органів державної влади так і громадської. Одночасно із впровадженням громадсько-державної моделі управління, в Україні активно

розробляється питання створення системи моніторингу якості освіти, що може стати дієвою формою визначення рівня освітньої системи та досягнення вимог чинного законодавства в освітній галузі.

Висновки та пропозиції. Формування системи управління в державі, як у сфері освіти, зумовлене змінами соціально-економічного стану, характером суспільства та його особливостями. Стан системи освіти залежить від освітньої політики, компетентності державницьких рішень та правильно розставлених акцентів у визначенні стратегічних пріоритетів. На даному етапі розвитку, коли відбувається перехід від індустріального до інформаційного суспільства, освітня політика має полягати в переході до освіченого суспільства, що динамічно розвивається та характеризується високим розвитком духовної, правової та професійної культури. Подальші дослідження, щодо пошуку оптимальної моделі державної освітньої політики ґрунтуватимуться на вивченні зарубіжного досвіду Франції, як країни, що перебуває на етапі реформування управлінської структури освітньою галуззю та приведення освітньої системи до загальноєвропейських стандартів.

**Харченко Д.,
Науковий керівник: Верховод І.С., к.е.н., доц.
Мелітопольський державний педагогічний університет
імені Богдана Хмельницького**

МАКРОЕКОНОМІЧНА НЕСТАБІЛЬНІСТЬ В ПОКАЗНИКАХ

Свого часу проблеми інфляції та безробіття розглядали Д. Рікардо, Д. Кейнс, М. Фрідмен, Локк і інші. Але всюди ці проблеми розглядалися, як щось, чого слід уникати за будь-яку ціну. Так, одна з найскладніших проблем макроекономічної політики полягає в необхідності одночасного регулювання інфляції та безробіття. Інфляція виникає, коли держава покриває свої витрати за допомогою друкарського верстата. Інфляцію найкраще приборкувати шляхом жорсткого контролю бюджету, уникаючи тим самим інфляційного фінансування. Однак на практиці контроль бюджетного дефіциту рідко виявляється достатнім заходом для подолання інфляції. Навіть коли з фінансовою незбалансованістю вдається покінчити, інфляційні процеси найчастіше тривають, принаймні, протягом деякого часу. Складається враження, що для суттєвого зниження рівня інфляції необхідно пережити період високого безробіття.

Суть інфляції полягає в тому, що національна валюта знецінюється по відношенню до товарів, послугам та іноземним валютам, які зберігають стабільність своєї купівельної спроможності. Деякі вчені-економісти до цього переліку відносять ще й золото, надаючи йому як і раніше значення загального еквівалента.

Сучасна інфляція має ряд відмінних особливостей: якщо раніше інфляція носила локальний характер, то зараз – повсюдний, всеосяжний; якщо раніше вона охоплювала більший або менший період, тобто мала періодичний характер, то